

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyně JUDr. Ing. Venduly Sochorové a soudce Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobce: **Ing. F. J.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2018, č. j. JMK 104432/2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zčásti změněno (pouze formální změny) a v převážné části (podstata věci) potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Břeclav, odboru správních věcí a dopravy (dále též „správní orgán I. stupně“), ze dne 28. 11. 2016, č. j. MUBR 84944/2016/JM, jímž správní orgán I. stupně rozhodl o námitkách žalobce proti záznamu počtu bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče dle ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů,

ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“), tak že podané námitky proti záznamům bodů v registru řidiče zamítl a provedené záznamy bodů potvrdil.

I. Vymezení věci

2. Správní orgán I. stupně vydal dne 14. 4. 2016 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Žalobce na toto oznámení reagoval dne 5. 5. 2016 podáním námitek proti všem provedeným záznamům bodů dle ustanovení § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, zejména proti tomu záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů. Správní orgán I. stupně si proto vyžádal zaslání pokutových bloků, resp. jejich čitelných kopií, z nichž vyplynulo, že žalobce spáchal oznámené přestupky a že mu za ně byl oprávněně zaznamenán odpovídající počet bodů. Po opětovné kontrole a porovnání zápisu všech přestupků v registru řidičů se skutečnostmi uvedenými v předmětných podkladech neměl správní orgán I. stupně pochybnost o tom, že zápis bodů byl proveden v souladu se zákonem o silničním provozu. Rozhodnutím ze dne 28. 11. 2016, č. j. MUBR 84944/2016/JM proto správní orgán I. stupně námitky žalobce zamítl a provedené záznamy bodů potvrdil.
3. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil odvoláním (ve znění jeho doplnění), v němž namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který nereflektoval důvody jeho námitek proti záznamu bodů. Dále žalobce uplatnil námitky obdobného obsahu jako v následně podané správní žalobě vztahující se k nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů.
4. Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 7. 2018, č. j. JMK 104432/2018 prvostupňové správní rozhodnutí zčásti změnil a v části (podstata věci) potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí shrnul dosavadní průběh správního řízení, včetně obsahu podaného odvolání, a k věci samé mj. uvedl, že v řízení o námitkách byla zhodnocena způsobilost podkladů pro záznam bodů v registru řidičů.

II. Obsah žaloby

5. Žalobce v podané žalobě předně namítal, že se žalovaný nezabýval jím předloženými důkazními prostředky. V této souvislosti uvedl, že přílohou doplněného odvolání bylo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, vydané ve skutkově shodné věci. Z tohoto rozhodnutí dle žalobce vyplývá, že běžnou praxí odvolacího správního orgánu je posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních), a to z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Také z dalších rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, která žalobce k žalobě přiložil (viz zejména rozhodnutí ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, či ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014), je dle žalobce patrná ustálená praxe odvolacího správního orgánu zabývat se způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě byly zaznamenány body, a to na podkladě podaného odvolání, ve kterém odvolatel provedení takového posouzení požadoval a na nezpůsobilost podkladů upozorňoval.
6. Žalobce namítal také porušení zásady legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Tato zásada

se *de iure* týká sice vždy jednoho konkrétního správního orgánu, ovšem v případě orgánů veřejné moci, jakými jsou krajské úřady, kterých existuje na území České republiky třináct, by dle žalobce i zde měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věci shodných či obdobných. Rozhoduje-li jeden ze správních orgánů výše popsáním způsobem, není dle názoru žalobce přiléhavé, aby věcně totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, jelikož by tím byla dotčena rovnost účastníků před zákonem.

7. Dle žalobce pak nemohla být dostatečným důkazem pro záznam bodů do bodového hodnocení jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Správní orgán I. stupně měl toto oznámení vždy porovnat s předmětným rozhodnutím (pokutovým blokem), kterého se týkalo, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce respektoval názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávané v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi specifickým druhem řízení, ovšem toto konstatování nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonem kladených požadavků na takovýto druh rozhodnutí. Žalobce k podané žalobě příkladmo přiložil pokutové bloky (nemající přímou souvislost s nyní projednávanou věcí), a to konkrétně blok série HG/2014 - číslo bloku G 1498901 a blok série GF/2013 - číslo bloku F 0832677, které dle jeho názoru nesplňovaly dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu; a dále pokutový blok série FC/2013 - číslo bloku C1404971, ve kterém dle žalobce naopak byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Žalobce také považoval za nesprávnou argumentaci žalovaného, že by žalobce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a stvrdil správnost takového rozhodnutí. Dle názoru žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce (žalobce) a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
8. Žalobce dále vyjmenoval případy, kdy dle jeho názoru pokutový blok nemůže být způsobitelným podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče: 1/ Pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti tedy rozhodně přestupkové jednání nevyplývá z popisu „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“. Jednoznačným porušením povinnosti je pouze překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci (mimo obec) s uvedením, že mělo být porušeno ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, případně překročení rychlosti stanovené obecnou úpravou, či porušení ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. 2/ V případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není dostatečným popisem přestupku „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, kdy zákonem stanovenou povinností řidiče je být za jízdy připoután bezpečnostním pásem dle ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Z vydaného rozhodnutí tedy musí být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a jako řidič motorového vozidla. Pokud je osoba nepřipoutaná jako spolujezdec, jedná se sice o přestupek, ovšem takovýto přestupek nepodléhá evidenci bodů v bodovém hodnocení řidiče. 3/ V případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není rozhodně dostatečným popisem přestupku „*telefonování za jízdy aj.*“, kdy zákonem stanovenou

povinností řidiče dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu je, že řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Z vydaného rozhodnutí tedy musí být zřejmé, že přestupce tuto povinnost porušil za jízdy a jako řidič motorového vozidla, a tedy že pouze netelefonoval např. se sadou hands-free. 4/ Z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Tedy aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce měl být případně trestán dle zákona o přestupcích, a nikoli dle zákona o silničním provozu. 5/ Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Jsou-li údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí vůbec evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.

9. Žalobce napadal jednotlivé pokutové bloky ze dne 11. 4. 2016, 14. 2. 2015 (pozn. soudu: správně by se však mělo jednat o 14. 7. 2015), 31. 3. 2015, 9. 9. 2014, 24. 4. 2013 a 17. 5. 2012 (bez jejich bližší specifikace), přitom u všech uvedl shodnou argumentaci. Namítal, že v kolonkách č. 1 až 4 není přesně zajištěna osoba přestupce, ověření totožnosti není dostačující, některé údaje jsou nečitelné či nepřesně vypsány (rodné číslo, datum narození). V kolonkách č. 5 není dle žalobce kompletně uvedena doba spáchání přestupku (datum a čas), údaj o místě spáchání neobsahuje veškeré potřebné údaje pro přesné stanovení místa (název obce či ulice je neúplný či uveden ve zkratce). Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata ani její propojení s povinností stanovenou zákonem, jenž měla být porušena. Právní kvalifikace je zapsaná ve zkratovitém zápisu, ze kterého není zjevné, o jakou konkrétní normu se jedná, když z bloků ze dne 11. 4. 2016, 14. 2. 2015 (správně 14. 7. 2015), 31. 3. 2015 a 24. 4. 2013 sice vyplývá porušení § 18, dále z bloku ze dne 9. 9. 2014 porušení § 6 a z bloku ze dne 17. 5. 2012 porušení § 7, ovšem u žádného z nich již není zřejmé o porušení jakého bodu či písmena se má jednat. Kolonkám č. 6 vyčítal zkratkovité uvedení právní kvalifikace přestupkového jednání, která znemožňuje přesné určení jednání a též posouzení oprávněnosti uložení sankce, zároveň jsou tyto údaje částečně nečitelné. V kolonkách č. 7 pak není dle žalobce zřetelná výše uložené sankce, když údaj chybí či není úplný, nelze tedy ověřit, zda sankce uložená číslem a slovy spolu korespondují. Co se týče kolonek č. 8 a 9, žalobce poukazoval, že není jednoznačně uvedeno místo, kde bylo rozhodnutí vydáno, což jej činí nepřezkoumatelným. Dále nejsou uvedeny veškeré údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, včetně jejího podpisu. Rovněž datum vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem a jeho podpis není zřetelný.
10. Žalobce tedy zpochybňoval způsoblost jednotlivých pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidiče (žalobce), neboť v daném případě přestupky nebyly vůbec vymezeny jako konkrétní a individualizované jednání. Dle žalobce tak nebylo bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy a kde, potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, kdy tento nedostatek nebylo možno zhojit připuštěním strohých a zkratkových formulací tak, jak Nejvyšší správní soud vyslovil v rozhodnutí ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39. Závěrem proto žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu projednání a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že se nevypořádal s námitkami podanými v odvolání. Při rozhodování postupoval v souladu s právními předpisy, zabýval se náležitostmi jednotlivých bloků a oznámení, na základě nichž došlo k zaznamenání bodů, a ty v mezích stanovených konstantní judikaturou přezkoumal. Přitom veškeré podklady posoudil jako způsobilé pro záznam bodů. Námitky proti jednotlivým záznamům bodů stejně jako následně odvolací námitky tedy byly vypořádány. Vzhledem k tomu, že se s nimi žalobní námitky shodují, odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, kde se s námitkami podrobně vypořádal. K tomu doplnil, že při srovnání údajů uvedených na jednotlivých blocích je zjevné, že se jedná o všeobecné a typizované námitky bez jakékoli opodstatněné souvislosti s příslušnými bloky.
12. Ze všech pokutových bloků jsou podle žalovaného seznatelné údaje podstatné pro záznam bodů a přestupky jsou v nich vymezeny konkrétními, individualizovanými jednáními. S ohledem na specifika blokového řízení, kdy jsou vypisovány v terénu ručně, jsou i dostatečně čitelné. K námitce předvídatelnosti pak žalovaný konstatoval, že několik rozhodnutí jiných krajských úřadů ještě neznamenají ustálenou správní praxi zakládající legitimní očekávání. Může to značit pouze skutečnost, že praxe na úřadech není jednotná. K jejímu sjednocení však slouží judikatura Nejvyššího správního soudu a tou se správní orgán I. stupně i žalovaný řídili. Závěrem proto žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

13. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou. Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný výslovně souhlasili s projednáním věci bez nařízení jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.
14. Při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byl ve smyslu ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím
námitky
zamítne
a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).
16. Krajský soud v této souvislosti na úvod podotýká, že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízením o námitkách proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako

přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.

17. Jak Nejvyšší správní soud uvedl již ve svém rozhodnutí ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, „*V námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku, lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem. [...] Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“ – pozn.: zvýraznění podtržením doplněno krajským soudem.*
18. Jak tedy vyplývá z výše uvedeného, správní orgány obou stupňů se v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů zabývají pouze způsobilostí podkladů pro záznam, tj. zda existuje způsobilý podklad pro záznam ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu (v daném případě způsobilé pokutové bloky), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Správní orgány obou stupňů jsou tedy v řízení o námitkách vázány rozhodnutími o tom, že byl spáchán přestupek a kdo za něj odpovídá, a nejsou oprávněny přezkoumávat tato rozhodnutí v blokovém řízení z hlediska jejich zákonnosti [srovnej též § 57 odst. 1 písm. c), větu za středníkem, zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“)]. Přezkum zákonnosti rozhodnutí lze provést pouze v rámci řízení, v jehož průběhu byla rozhodnutí vydána. Nevyužije-li účastník řízení řádných opravných prostředků, či se jich v případě blokového řízení o své vůli vzdá, případně v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námitkami nezákonnosti rozhodnutí zabývat v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As

19/2011 - 87 a ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, a sice že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje.

19. Nejvyšší správní soud dále v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publikovaném pod č. 2145/2010 Sb. NSS, dospěl k závěru, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. V případě, že by se formálními náležitostmi pokutového bloku správní orgán i přes námitku vůbec nezabýval, mohl by své rozhodnutí zatížit nepřezkoumatelností (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017 - 34).
20. To se však v dané věci nestalo, neboť výše uvedenému požadavku správní orgány bezezbytku dostaly, ve své rozhodovací činnosti vycházely nejen z oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení. Ze spisové dokumentace v této souvislosti vyplynulo, že správní orgán I. stupně si od příslušných orgánů Policie České republiky a Městské policie Mikulov vyžádal kopie veškerých pokutových bloků o spáchaných přestupcích, a z obsahu vydaných správních rozhodnutí je rovněž patrné, že správní orgány jednotlivá oznámení o spáchaní přestupku s těmito pokutovými bloky porovnaly, a dospěly k závěru, že na nich uvedené údaje korespondují s údaji obsaženými v oznámení policejních orgánů o uložení pokuty v blokových řízeních. Správní orgány se tedy zabývaly hodnocením způsobilosti podkladových rozhodnutí (pokutových bloků) k záznamu bodů, a tedy postupovaly v souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu. Za této situace přitom nelze správním orgánům vytýkat, že se necítily být vázány vydanými správními rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, neboť o způsobilosti jednotlivých pokutových bloků jakožto podkladových rozhodnutí si učinily vlastní úsudek.
21. Krajský soud na tomto místě zároveň v souvislosti s žalobcem uplatněnou námitkou stran porušení zásady legitimního očekávání doplňuje, že zásada legitimního očekávání jako zásada oprávněné důvěry v právo a právní řád nezaručuje účastníkům řízení nárok na to, aby správní orgán v jejich případě rozhodl určitým způsobem či dokonce v jejich prospěch; pouze znamená, že je třeba, aby správní orgány rozhodovaly způsobem předvídatelným, avšak vždy po pečlivém zjištění konkrétního skutkového stavu věci, z něhož vyvodí závěry a tyto závěry odůvodní tak, aby obstály z hlediska požadavků správního řádu. To přitom v dané věci bylo splněno. Správní orgán I. stupně vysvětlil, jaké konkrétní podklady měl ve věci k dispozici, jak je hodnotil a jaké závěry z nich vyvodil. Žalobce tedy neprokázal, že by žalovaný v jeho věci rozhodl v rozporu s ustálenou, jednotnou a dlouhodobou činností orgánů veřejné správy, pouze upozornil na několik rozhodnutí jiného odvolacího správního orgánu a jiného prvostupňového správního orgánu, které dle žalobcova názoru přistupovaly k rozsahu posouzení podkladových rozhodnutí o dopravních přestupcích z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče jinak než žalovaný. Tímto se zabýval již i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27. 4. 2017, č. j. 7 As 87/2017 - 39, v němž uzavřel, že několik rozhodnutí jiných správních

orgánů neprokazuje, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla by prokazovat nanejvýš to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady nejednotnost, kterou je vhodné odstranit. K odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva je povolán především právě Nejvyšší správní soud. Ten už se ovšem k otázce, do jaké míry mají správní orgány rozhodující o námitkách proti provedeným záznamům bodů v evidenční kartě řidiče možnost přezkoumat jednotlivá rozhodnutí o uložení pokuty, jasně vyjádřil v několika svých rozhodnutích (viz výše), z nichž vycházel i žalovaný v nyní posuzované věci.

22. K obecným tvrzením žalobce, jaké náležitosti by mělo mít rozhodnutí vydané v blokovém řízení (kdy na konkrétních příkladech žalobce poukázal zejména na obecné vady týkající se popisu přestupkového jednání v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, nepřipoutání se za jízdy bezpečnostním pásem, zákazu držet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem, i ve vazbě k definici místa a času spáchání přestupku a ve vazbě na čitelnost údajů v pokutovém bloku uváděných), krajský soud konstatuje, že tímto způsobem vedená argumentace žalobce nemá žádnou přímou souvislost a vazbu na jednotlivé pokutové bloky žalobce vydané k jím spáchaným jednáním, tj. jedná se o argumentaci a obecné polemiky žalobce nesouvisející s nyní projednávaným případem. Krajský soud zároveň na tomto místě doplňuje, že otázky řešené shora již byly předmětem posuzování v řadě rozhodnutí správních soudů (ve věcech, v nichž jako zástupce žalobců vystupuje totožný právní zástupce sepisující unifikovaná, v základu se shodující podání), a to např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2015, č. j. 6 As 191/2015 - 41, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 7. 2015, č. j. 30 A 16/2015 - 60, v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 - 47, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 3. 2016, č. j. 10 A 150/2015 - 35, či např. též v rozsudku zdejšího krajského soudu ze dne 22. 9. 2016, č. j. 29 A 123/2016 - 78 (všechna rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz).
23. Ke konkrétním námitkám žalobce vzneseným k jednotlivým pokutovým blokům pak krajský soud předně odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu, který již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, uvedl, že *„s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil“.*
24. K námitkám žalobce u jednotlivých pokutových blokům, že není přesně zjištěna osoba přestupce (ověření totožnosti), není uvedena doba a místo spáchání přestupku, nevyplyvá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání a její propojení s porušením zákonné povinnosti, nedostatečné zkratkovité uvedení právní kvalifikace, není zřetelná výše uložené sankce, chybějící údaje o oprávněné osobě, vyhotovení rozhodnutí a že není zřetelný podpis účastníka, krajský soud uvádí následující.

25. V pokutovém bloku série JK/2015 - číslo bloku K0105215, k přestupku ze dne 11. 4. 2016, je jako přestupce identifikován žalobce, a to jménem, příjmením, datem narození a adresou trvalého pobytu, i bez rodného čísla se tak jedná o jasnou identifikaci. V kolonce totožnost ověřena je uvedeno číslo občanského průkazu, tak i číslo řidičského průkazu, zároveň byl blok opatřen podpisem žalobce. Osoba přestupce tak byla řádně zjištěna a správnost údajů stvrzena jeho podpisem. Z popisu přestupkového jednání: „17:21, 11. 4. 2016, D 46 --> Brno 6 km, § 4/c z. č. 361/2000 Sb., RZ: X, RJ 110/137/132“ vyplývá, že žalobce dne 11. 4. 2016 v 17:21 hod. na silnici D46 na 6 km směrem na Brno při řízení motorového vozidla reg. zn. X porušil povinnost dle ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravní značkou mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, když dovolená rychlost byla 110 km/h, naměřena byla rychlost 137 km/h, po odečtu odchylky 132 km/h. Skutečnost, že na pokutovém bloku je uvedena zkratka RJ a tři číselné údaje, odpovídá dlouhodobé správní praxi a je v kombinaci s odkazem na zákonné ustanovení dostačující (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2010, č. j. 6 As 42/2009 - 39 a ze dne 6. 9. 2017, č. j. 6 As 53/2017 - 41). Žalobcem namítaný nedostatečný odkaz na § 18 silničního zákona bez uvedení odstavce, písmena či bodu se na tomto pokutovém bloku nevyskytuje. Z bloku dále i při horší čitelnosti vyplývá, že se svým jednáním žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta ve výši 1 000 Kč (slovy jeden tisíc korun), výše uložené pokuty je tak řádně vyplněna a je zřetelná. Rozhodnutí je opatřeno razítkem Policie České republiky, služebním číslem oprávněné osoby a jejím podpisem, bylo vydáno na silnici D46 v den spáchání přestupku, je tedy zřetelné kým, kde a kdy bylo rozhodnutí vyhotoveno. K tomu soud uzavírá, že případně ani chybějící podpis policisty na pokutovém bloku nemůže zpochybnit jeho způsobilost být podkladem pro záznam v případě, že je možné z jiných údajů na pokutovém bloku policistu identifikovat, zpravidla z uvedeného jména nebo z identifikačního čísla policisty, obdobně tedy chybí-li uvedení jména a příjmení, ale jiné údaje např. podpis a id. číslo jsou obsaženy (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2002, č. j. 7 As 94/2012 - 20). Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží dva body a tyto také byly zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Dle soudu je z pokutového bloku zřejmé, kde, kdy, komu, za co a v jaké výši byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje rovněž právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Přitom lpění na doslovné právní kvalifikaci by bylo výrazem přehnaného formalismu, odkaz na zákonné ustanovení je zcela dostačující. Předmětný pokutový blok tedy byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).
26. V pokutovém bloku série HG/2014 - číslo bloku G1936345, k přestupku ze dne 14. 7. 2015, je jako přestupce identifikován žalobce, a to jménem, příjmením, rodným číslem, z něž lze snadno vyčíst i datum narození, dále adresou trvalého pobytu. Jedná se tak o jasnou identifikaci. V kolonce totožnost ověřena je uvedeno číslo řidičského průkazu, zároveň byl blok opatřen podpisem žalobce. Řidičský průkaz sice není průkazem totožnosti, je však dokladem, kterým lze totožnost prokázat podle ust. § 63 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2002, č. j. 7 As 94/2012 - 20). Osoba přestupce tak byla řádně zjištěna a správnost údajů stvrzena jeho podpisem. Z popisu přestupkového jednání: „dne 14. 7. 2015, 14:35 hod, na: ul. II/421 v Mikulově se dopustil přest. dle § 125c1f3 z. č.: 361/2000 Sb., o silničním provozu tím, že v místě, kde byla nejvyšší povolená rychlost

50km/h, byla naměřena rychlost 87 km/h a po odečtu odchylky je skutečná rychlost 84 km/h, bílý Hyundai, X“, vyplývá, že žalobce dne 14. 7. 2015 v 14:35 hod. na silnici II/421 v obci Mikulov při řízení motorového vozidla – bílý Hyundai, reg. zn. X, porušil povinnost dle ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravní značkou mimo obec o 30 km/h a více, když dovolená rychlost byla 50 km/h, naměřena byla rychlost 87 km/h, po odečtu odchylky 84 km/h. Ze skutečnosti, že na pokutovém bloku není uveden název ulice, ale přímo název silnice, vyplývá, že se tak nestalo přímo v obci Mikulov, ale mimo obec, to však není rozhodující, neboť se v obou případech dle přílohy k zákonu o silničním provozu jedná o jednání, za které náleží stejný počet bodů – tři. Rovněž ani neuvedení ustanovení zákona o silničním provozu, které bylo porušeno (§ 4 písm. c), není překážkou pro záznam bodů, neboť z kombinace všech uvedených údajů je nepochybné (a to i navzdory chybějícímu odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu), že sankcionovaným jednáním bylo překročení nejvyšší povolené rychlosti 50km/h stanovené dopravní značkou mimo obec. Jednání tak bylo dostatečně nezaměnitelně vyličen (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016 č. j. 2 As 109/2016 - 32). Žalobcem namítaný nedostatečný odkaz na § 18 silničního zákona bez uvedení odstavce, písmena či bodu se na tomto pokutovém bloku přitom nevyskytuje. Z bloku pak dále vyplývá, že se svým jednáním žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta ve výši 500 Kč (slovy pět set Kč), výše uložené pokuty je tak řádně vyplněna a je zřetelná. Rozhodnutí je opatřeno razítkem Městské policie Města Mikulov, jménem, příjmením, služebním číslem a uvedením pozice oprávněné osoby a jejím podpisem, bylo vydáno v Mikulově v den spáchání přestupku, je tedy zřetelné kým, kde a kdy bylo rozhodnutí vyhotoveno. Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží tři body a tyto také byly zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Dle soudu je z pokutového bloku zřejmé, kde, kdy, komu, za co a v jaké výši byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje rovněž právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Přitom lpění na doslovné právní kvalifikaci by bylo výrazem přehnaného formalismu, odkaz na zákonné ustanovení je zcela dostačující. Předmětný pokutový blok tedy byl způsobilý k zápisu tří bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

27. V pokutovém bloku série GE/2014 - číslo bloku E2140311, k přestupku ze dne 31. 3. 2015, je jako přestupce identifikován žalobce, a to jménem, příjmením, rodným číslem, z něž lze snadno vyčíst datum narození, dále adresou trvalého pobytu. Jedná se tak o jasnou identifikaci. V kolonce totožnost ověřena je uvedeno číslo občanského průkazu, zároveň byl blok opatřen podpisem žalobce. Osoba přestupce tak byla řádně zjištěna a správnost údajů stvrzena jeho podpisem. Z popisu přestupkového jednání: „II/425, Rakvice – V. Pavlovice, 31. 3. 2015 v 10:58 hod, X, § 18/3 z. č. 361/2000 Sb., RJ mimo obec 90/114/110km/hod“ vyplývá, že žalobce dne 31. 3. 2015 v 10:58 hod. na silnici II/425 směrem z Rakvic do Velkých Pavlovic při řízení motorového vozidla reg. zn. X porušil povinnost dle ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, když dovolená rychlost byla 90 km/h, naměřena byla rychlost 114 km/h, po odečtu odchylky 110 km/h. Skutečnost, že na pokutovém bloku je uvedena zkratka RJ a tři číselné údaje, odpovídá dlouhodobé správní praxi a je v kombinaci s odkazem na zákonné ustanovení dostačující (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2010, č. j. 6 As 42/2009 - 39 a ze dne 6. 9. 2017, č. j. 6 As 53/2017 - 41). Z bloku dále vyplývá, že se svým

jednáním dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta ve výši 1 000 Kč (slovy jedentisíc), výše uložené pokuty je tak řádně vyplněna a je zřetelná. Rozhodnutí je opatřeno razítkem Policie České republiky, jménem, příjmením, služebním číslem a uvedením pozice oprávněné osoby a jejím podpisem, bylo vydáno na silnici II/425 v den spáchání přestupku, je tedy zřetelné kým, kde a kdy bylo rozhodnutí vyhotoveno. Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží dva body a tyto také byly zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Dle soudu je z pokutového bloku zřejmé, kde, kdy, komu, za co a v jaké výši byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje rovněž právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Přitom lpění na doslovné právní kvalifikaci by bylo výrazem přehnaného formalismu, odkaz na zákonné ustanovení je zcela dostačující. Předmětný pokutový blok tedy byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

28. V pokutovém bloku série FC/2013 - číslo bloku C0051376, k přestupku ze dne 9. 9. 2014, je jako přestupce identifikován žalobce, a to jménem, příjmením, datem narození a uvedením části rodného čísla za lomítkem, s nímž lze snadno v kombinaci s datem narození zjistit celé rodné číslo, dále adresou trvalého pobytu. Jedná se tak o jasnou identifikaci. V kolonce totožnost ověřena je uvedeno číslo občanského průkazu, zároveň byl blok opatřen podpisem žalobce. Osoba přestupce tak byla řádně zjištěna a správnost údajů stvrzena jeho podpisem. Z popisu přestupkového jednání: „9. 9. 2014, v 10:50 hod, Břeclav-Hlavní, § 6/1a z. č.: 361/2000 Sb., pásy řidič neměl při jízdě, Fiat X“, vyplývá, že žalobce dne 9. 9. 2014 v 10:50 hod. v Břeclavi na ulici Hlavní nebyl za jízdy při řízení motorového vozidla značky Fiat, reg. zn. X připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnost dle ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Z bloku pak i při horší čitelnosti dále vyplývá, že se svým jednáním žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta ve výši 200 Kč (slovy dvěset), výše uložené pokuty je tak řádně vyplněna a je zřetelná. Rozhodnutí je opatřeno razítkem Policie České republiky, jménem, příjmením, služebním číslem a uvedením pozice oprávněné osoby a jejím podpisem, bylo vydáno v Břeclavi v den spáchání přestupku, je tedy zřetelné kým, kde a kdy bylo rozhodnutí vyhotoveno. Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží tři body a tyto také byly zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Dle soudu je z pokutového bloku zřejmé, kde, kdy, komu, za co a v jaké výši byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje rovněž právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Přitom lpění na doslovné právní kvalifikaci by bylo výrazem přehnaného formalismu, odkaz na zákonné ustanovení je zcela dostačující. Předmětný pokutový blok tedy byl způsobilý k zápisu tří bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

29. V pokutovém bloku série FD/2013 - číslo bloku D1390281, k přestupku ze dne 24. 4. 2013, je jako přestupce identifikován žalobce, a to datem narození a uvedením části rodného čísla za lomítkem, s nímž lze snadno v kombinaci s datem narození zjistit celé rodné číslo, dále adresou trvalého pobytu. Jedná se tak o jasnou identifikaci. V kolonce totožnost ověřena je uvedeno číslo občanského průkazu, zároveň byl blok opatřen podpisem žalobce. Osoba přestupce tak byla řádně zjištěna a správnost údajů stvrzena jeho podpisem. Z popisu přestupkového jednání: „24. 4. 2013, 15:40, D2, km 46,8, sm. Bratislava – Ford, X § 18/3 z. č. 361/2000 Sb. – R 130/157/152“ vyplývá, že žalobce dne 24. 4. 2013 v 15:40 hod. na dálnici

D2 na 46,8 km směrem na Bratislavu při řízení motorového vozidla značky Ford, reg. zn. X porušil povinnost dle ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, když dovolená rychlost byla 130 km/h, naměřena byla rychlost 157 km/h, po odečtu odchylky 152 km/h. Skutečnost, že na pokutovém bloku je uvedena zkratka R a tři číselné údaje, odpovídá dlouhodobé správní praxi a je v kombinaci s odkazem na zákonné ustanovení dostačující (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2010, č. j. 6 As 42/2009 - 39 a ze dne 6. 9. 2017, č. j. 6 As 53/2017 - 41). Z bloku dále vyplývá, že se svým jednáním dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta ve výši 500 Kč (slovy pětset), výše uložené pokuty je tak řádně vyplněna a je zřetelná. Rozhodnutí je opatřeno razítkem Policie České republiky, jménem, příjmením, služebním číslem a uvedením pozice oprávněné osoby a jejím podpisem, bylo vydáno na dálnici D2 na 48 km ve směru na Bratislavu v den spáchání přestupku, je tedy zřetelné kým, kde a kdy bylo rozhodnutí vyhotoveno. Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží dva body a tyto také byly zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Dle soudu je z pokutového bloku zřejmé, kde, kdy, komu, za co a v jaké výši byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje rovněž právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Přitom lpění na doslovné právní kvalifikaci by bylo výrazem přehnaného formalismu, odkaz na zákonné ustanovení je zcela dostačující. Předmětný pokutový blok tedy byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

30. V pokutovém bloku série CP/2010 - číslo bloku P3016608, k přestupku ze dne 17. 5. 2012, je jako přestupce identifikován žalobce, a to jménem, příjmením, datem narození, adresou trvalého pobytu, i bez rodného čísla se tak jedná o jasnou identifikaci. Dále je zde uvedeno číslo řidičského průkazu a reg. značka vozidla. V kolonce totožnost ověřena je uvedeno číslo občanského průkazu, zároveň byl blok opatřen podpisem žalobce. Osoba přestupce tak byla řádně zjištěna a správnost údajů stvrzena jeho podpisem. V popisu přestupkového jednání je uvedeno: „*Brno, Vídeňská, § 7/1c zák. 361/2000 Sb., 16:50, 17. 5. 2012, telefon za jízdy*“. Dále je v bloku uvedeno: „*X*“ a „*Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů*“. Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, když za jízdy v motorovém vozidle reg. zn. X dne 17. 5. 2012 v 16:50 hod. v Brně na ulici Vídeňská, držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta ve výši 500 Kč, výše uložené pokuty je tak řádně vyplněna a je zřetelná (nemůže být v rozporu se slovním údajem, když ten nebyl uveden). Rozhodnutí je opatřeno razítkem Policie České republiky, služebním číslem oprávněné osoby a jejím podpisem (či uvedením jména a příjmení), bylo vydáno v Brně v den spáchání přestupku, je tedy zřetelné kým, kde a kdy bylo rozhodnutí vyhotoveno. K tomu soud uzavírá, že případně ani chybějící podpis policisty na pokutovém bloku nemůže zpochybnit jeho způsobilost být podkladem pro záznam v případě, že je možné z jiných údajů na pokutovém bloku policistu identifikovat, zpravidla z uvedeného jména nebo z identifikačního čísla policisty, obdobně tedy chybí-li uvedení jména a příjmení, ale jiné údaje např. podpis a id. číslo jsou obsaženy (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2002, č. j. 7 As 94/2012 - 20). Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží dva body a takto také byly žalobci zaznamenány, jak vyplývá z

výpisu z bodového hodnocení řidiče. Dle soudu je z pokutového bloku zřejmé, kde, kdy, komu, za co a v jaké výši byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje rovněž právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Přitom lpění na doslovné právní kvalifikaci by bylo výrazem přehnaného formalismu, odkaz na zákonné ustanovení je zcela dostačující. Předmětný pokutový blok tedy byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

31. V duchu výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu (srovnej především rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, a z něj vycházející rozsudek ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39), z níž vyplývá, že pro způsobilost rozhodnutí postačuje jistá zkratkovitost při popisu přestupkového jednání a odkaz na zákonné ustanovení a další, tak krajský soud v nyní projednávaném případě posuzoval obsah předmětných pokutových bloků a dospěl k závěru, že zápisy uvedené na sporných pokutových blocích jsou čitelné a zcela srozumitelné.
32. K tomu soud pro doplnění uvádí, že s ohledem na výše uvedené nepřislušelo správnímu orgánu v řízení o námitkách proti zápisu bodů do registru zabývat se např. námitkou, že totožnost stěžovatele byla ověřena nesprávným způsobem, dále že chybí část údajů u oprávněné osoby, neboť tyto nesměřují ke zpochybnění skutečnosti, že se žalobce dopustil přestupku, a nejsou proto schopny zpochybnit způsobilost pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru. Vypořádal-li žalovaný i takové námitky ve vztahu k pokutovým blokům, učinil tak nad rámec své působnosti.
33. Na základě uvedeného krajský soud činí ve shodě s žalovaným závěr, že prověřením uvedených pokutových bloků bylo zjištěno, že body do bodového hodnocení řidiče (žalobce) byly zaznamenány na podkladě existujících rozhodnutí vydaných v blokovém řízení, které byly zcela způsobilým podkladem pro zápis bodů v souladu s ustanovením § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Jak ostatně sám žalobce namítal v podané žalobě, z rozhodnutí musí být patrný údaj o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, musí být uvedeno, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Všechny tyto údaje jsou přitom z předmětných pokutových bloků jednoznačně určitelné a zřejmé.
34. K žalobcem uplatněné námitce, že není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, po kterém nelze požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu, krajský soud doplňuje, že je to osoba přestupce (zde žalobce), kdo dal svým podpisem na příslušném pokutovém bloku souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. Pokud tedy žalobce s čímkoli v rámci blokového řízení ohledně příslušných přestupků nesouhlasil, měl požadovat, aby o nich bylo rozhodnuto ve správním řízení. Pokud se žalobce zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě na místě nebránil, což jsou ostatně podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení, pak nebylo sporu o tom, že došlo k porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích. Jak již bylo výše uvedeno, řízení o námitkách proti zápisu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku. Žalobce by musel namítat pochybení natolik závažná, že by jednotlivá bloková rozhodnutí nebylo možné vůbec použít jako způsobilý podklad pro zápis bodů,

což se v dané věci nestalo. Po přezkoumání jednotlivých pokutových bloků dospěl žalovaný i soud k závěru, že jsou jednoznačné a srozumitelné.

35. Krajský soud tedy závěrem shrnuje, že v daném případě byly jednotlivé záznamy v registru řidičů provedeny vždy v souladu s konkrétním způsobitelným podkladem (pokutovým blokem) a počet připsaných bodů v jednotlivých případech odpovídá popsanému jednání bodového hodnocení obsaženému v příloze k zákonu o silničním provozu.

V. Závěr a náklady řízení

36. Krajský soud na základě všech výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou,
proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. a III. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. 9. 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu